

Двоє жадібних ведмежат

Угорська народна казка
Малюнки Є.Рачова

По той бік скляних гір, за шовковим лугом, стояв дрімучий ліс. У густому лісі, в самій гущавині, жила стара ведмедиця. У ведмедиці були два сини. Коли ведмежата підросли, вирішили вони піти по білому світу щастя шукати.

Спочатку пішли до матері та попрощалися з нею. Обняла стара ведмедиця синів і наказала їм ніколи не розлучатися один з одним.

Обіцяли ведмежата виконати наказ матері й рушили в дорогу. Йшли день, йшли другий, нарешті всі запаси у них закінчилися. А по дорозі дістати було нема чого.

- Ох, братику, до чого ж мені їсти хочеться! - поскаржився молодший.

- А мені і того більше! - відповів старший.

Йшли вони йшли, доки раптом не натрапили на велику круглу голівку сира. Хотіли була поділити її порівну, але не зуміли.

Жадність здолала ведмежат, кожен боявся, що іншому дістанеться більша частина.

Сперечалися вони, лаялися, гарчали, як раптом підійшла до них лисиця.

- Про що ви сперечаєтеся, молоді люди? - запитала шахрайка.

Ведмежата розповіли про свою біду.

- Яка ж це біда? - каже лисиця. Це не біда!
Поділю вам сир порівну: мені що молодший,
що старший - все одне.

- От, добре, діли! - вигукнули з радістю
ведмежата!

Лисичка узяла сир і розламала його. Та розламала голівку так, щоб один шматок був більше за інший. Ведмежата одразу помітили:
- Цей більший! Лисиця заспокоїла їх:

- Тихіше, молоді люди! І це не біда. Трохи терпіння - зараз все владнаю.

Вона відкусила добрий шмат від більшої половини і проковтнула його. Тепер великий шматок став меншим шматком.

- І так нерівно! - затурбувалися ведмежата.
Лисиця подивилася на них з докором.

- Ну, повно, повно! - сказала вона. - Я сама
знаю свою справу!

І вона відкусила від більшої половини здоровенний шматок. Тепер більший кусень став меншим.

- І так нерівно! - закричали ведмежата стурбовано.

- Та годі ви! – ледве вимовила лисиця, оскільки рот її був набитий дуже смачним сиром. - Ще зовсім трішки - і буде порівну.

Ведмежата тільки чорними носами водили туди-сюди - від більшого до меншого, від меншого до більшого шматка. Доки лисиця не наїлася, вона все ділила і ділила.

На той час, як половинки порівнялися,
ведмежатам майже сиру не залишилося: дві
крихітні грудки!